

Hyvä Ihmiskunta,

Tuntuu oudolta kirjoittaa teille kirjettä, myönnetään. Kirjeet osoitetaan yleensä yksilölle tai rajatulle ihmisjoukolle. Koko ihmiskunnalle kirjoittaminen on epätavanomaista. Teillä ei edes ole postiosoitetta, ja tuskinpa saatte paljoakaan kirjeitä. Tästä huolimatta ajattelin, että minun oli aika kirjoittaa.

Ymmärrän tietenkin, että en mitenkään voi tavoittaa teitä kaikkia – pelkästään jo sen vuoksi, että ihmiskunta ei koostu pelkästään jokaisesta tällä hetkellä elävästä ihmisestä, vaan myös kaikista koskaan eläneistä ihmisistä. Arviolta siis noin 107 miljardista ihmisestä. Tähän päälle tulevat vielä ne kaikki muut, jotka eivät vielä ole syntyneet – toivon mukaan heitä tulee olemaan runsaasti. Palaan tähän myöhemmin, mutta ennen kuin puhumme tulevaisuudesta, haluaisin katsahtaa menneisyyteen.

Olemme kulkeneet pitkän matkan, rakas ihmiskunta.

Mikään muu eläin ei ole muokannut ympäristöään yhtä perusteellisesti kuin te. Se kaikki alkoi joskus noin 200 000 vuotta sitten. Siihen aikaan ei jaettu Nobel-palkintoja siitä, että sai loistavan ajatuksen käyttää eläinten nahkoja lämpimänä pysymiseen, tai kontrolloida tulta, tai keksi keihään tai kengän. Kaikki nämä olivat poikkeuksellisen fiksuja keksintöjä, jotka eivät pelkästään mahdollistaneet selviytymistä kurittomassa luontaisessa ympäristössänne, vaan myös antoivat mahdollisuuden muokata sitä oman mielenne mukaan ja hallita sitä.

Ihmiset eivät aina olleet yhtä vaikutusvaltaisia. Olitte pitkään marginaalinen, huomaamaton laji jossakin ruokaketjun keskivaiheilla, joka ei kyennyt hallitsemaan ympäristöään yhtään sen paremmin kuin gorillat, perhoset tai meduusat. Pysyitte hengissä pääasiassa keräämällä kasveja, pyydystämällä hyönteisiä, väijymällä pieniä eläimiä ja syömällä raatoja, joita olivat jättäneet jälkeensä paljon vahvemmat petoeläimet, joiden pelossa elite jatkuvasti.

Tiesittekö, että keskimääräisen simpanssilauman sisällä on enemmän

geneettistä variaatiota kuin maan päällä nykyään elävän 7 miljardin ihmisen kesken? Tutkijat uskovat, että tämä johtuu siitä, että ihmiset olivat kerran lähellä kuolla sukupuuttoon, joten nykypäivän koko populaatio polveutuu muutamasta selviytyjästä. Tämä seikka pakottaa meidät olemaan nöyriä. On itse asiassa ihme, että ylipäätään olemme täällä.

Verrattuna moniin eläimiin, ihmiset ovat fyysisesti yllättävän heikkoja olentoja. Mikä muu eläin saapuisi maailmaan alastomana, huutaen ja suhteellisen avuttomana, helppona saaliina mille tahansa paikalle sattuvalla saalistajalla? Vastasyntynyt karitsa pystyy kävelemään muutaman tunnin sisällä; ihmislapselta kestää noin vuoden seistä omilla kahdella jalallaan. Muilla eläimillä on tietyt aistit, elimet ja refleksit, joiden avulla ne pystyvät selviytymään tietyissä ympäristöissä, mutta teitä ei ole luonnollisesti varustettu mihinkään tiettyyn asuinympäristöön. Tämä ilmeinen heikkous on kuitenkin osoittautunut myös vahvuudeksi, jonka avulla olette voineet levittäytyä savanneilta pohjoisnavalle, valtameren pohjaan ja kuuhun! Kyseessä on ainutlaatuinen saavutus.

Jotkut ovat jopa sitä mieltä, että teidän pitäisi ulottautua Maan ulkopuolelle ja kansoittaa maailmankaikkeus. Ajatus itsessään on hieno, pelkästään jo sen vuoksi, että se estää lajinne katoamisen kun valtava meteoriitti jonain päivänä iskee planeettaan. Se olisi nimittäin sääli. Jos kuitenkin ollaan rehellisiä, on mielestäni hieman aikaista etsiä turvapaikkaa muista maailmoista. Pyritään ensin hoitamaan jokusia ongelmia kotiplaneetallamme. Pitää nimittäin sanoa, että läsnäolonne Maapallolla on aiheuttanut ongelmia: ilmastonlämpeneminen, metsien häviäminen, muovi valtamerissä, ionisoiva säteily, luonnon monimuotoisuuden vähentyminen. Riittävästi asioita ihmisen masentamiseksi. Vaikuttaa välillä siltä, että aiheutatte enemmän vahinkoja kuin saatte hyvää aikaiseksi!

Kohtaan usein ihmisiä, jotka uskovat että planeetta voisi paremmin, jos ette olisi täällä laisinkaan. Toivon, että ette loukkaannu kun sanon tämän, rakas ihmiskunta, mutta tunnen velvollisuudekseni kertoa, että joukossamme on ihmisiä, jotka eivät luota teihin, halveksivat teitä tai eivät yksinkertaisesti pidä teistä, koska heidän mielestään te pilaatte planeettamme. Lisättäköön nopeasti, että minä en kuulu näihin

henkilöihin. Minun on aina ollut vaikea ymmärtää tällaista ihmisvihaa, sillä pohjimmiltaan kyse on eräänlaisesta itseinhosta.

Mistä tämä epäluottamus ihmiskuntaa kohtaan kumpuaa? Tarkemmin asiaa tutkittuani sain selville, että kyseisen tartunnan saaneilla on tietynlainen kuva ihmiskunnasta, joka omasta mielestäni on täysin väärä: he pitävät ihmisiä luonnonvastaisena lajina, joka ei oikeasti kuulu romanttiseen, kauniiseen ja harmoniseen luontoon. Mielestäni tämä on naiivia ennakkoluuloisuutta, jonka avulla emme pääse eteenpäin, ja siitä pitäisi hankkiutua eroon mahdollisimman nopeasti. Tämän ajatuksen ymmärtämiseksi meidän on lähdettävä liikkeelle alusta.

Maa sai alkunsa yli 4,5 miljardia vuotta sitten. Alkuun se oli vain yksinäinen kivi avaruudessa, ja yli miljardi vuotta kului ennen kuin planeetan biosfääri alkoi muotoutua. Ensimmäisten monisoluisien kasvien kehittymiseen meni noin kaksi miljardia vuotta lisää. Vielä miljardi vuotta myöhemmin, Kambrisen räjähdysten aikana, planeetalle ilmestyi täysin uusi elämänmuoto: eläimet.

Ensimmäiset eläimet saapuivat näyttämölle 500 miljoonaa vuotta sitten. Emme tiedä miten kasvit, jotka olivat olleet olemassa jo miljardi vuotta, suhtautuivat eläinten ilmestymiseen. Kuten tiedätte, kasvit haluavat olla rauhassa; ne eivät liiku paljon ja saavat ravintonsa auringosta ja maaperästä. En tiedä mitä kasvit ajattelevat, koska en voi puhua niiden kanssa, mutta on hyvinkin mahdollista, että niiden mielestä sen sietäminen, että eläimiä oli kaikkialla, oli hektistä ja epämukavaa. Ne saattoivat kenties jopa pitää eläimiä epäeettisinä, ei pelkästään sen vuoksi, että ne olivat pohjimmiltaan juurettomia ja elivät uskomattoman nopealla vauhdilla, vaan ennemminkin siksi, että ne tekivät jotain mikä siihen aikaan oli täysin uutta, ennenkuulumatonta ja iljettävää: eläimet söivät kasveja.

Kaiken kaikkiaan eläinten saapuminen ei voinut olla kasvien mielestä kovinkaan hauskaa. **Evoluutio ei kuitenkaan pysähdy,** ja vaikka pelkästään kasvien asuttama Maa oli aivan kelvollinen, oli se myös hieman tylsä, tai ainakin vähemmän jännittävä kuin myös eläimiä sisältävä planeetta (Säästän teidät kuvaukselta siitä, millaista aikoinaan

oli kun Maassa ei ollut kasveja, vain kiviä, mikä oli vieläkin tylsempää).

Takaisin siis ihmiskunnan rooliin. Aivan kuten eläinten ilmestyminen järkytti kasvimaailmaa, myös teidän saapumisenne on asianmukaisesti aiheuttanut ongelmia. Muistakaa, että olette vasta saapuneet tänne.

Eläimet ovat olleet mukana kuvioissa yli 2 000 kertaa pidempään kuin ihmiset, ja yksinkertaiset kasvit yli 7 000 kertaa pidempään. En sano tätä pakottaakseni teitä nöyryyteen, sillä mielestäni olette mahtavia.

Vaikka olette pohjimmiltaan eläinlaji, teissä on jotakin täysin ainutlaatuista, mikä ei pahemmin liity fyysiseen ihmisen rakenteeseen – mikä, kuten sanottua, ei ole kovinkaan vaikuttava – vaan enemmänkin synnynnäiseen taipumukseen käyttää teknologiaa. Vaikka muut työteliäät eläinlajit muokkaavat ympäristöään – ajatellaan vaikka majavan pesiä ja termiittien kekoja – ei mikään niistä tee sitä yhtä radikaalisti kuin te. Käytän “teknologia”-sanaa laajimmassa mahdollisessa tarkoituksessa: tarkoitan “teknologialla” kaikkia tapoja, joilla ihmisen ajattelu vaikuttaa ympärillämme olevaan maailmaan – vaatteet, työkalut ja autot, mutta myös tiet, kaupungit, aakkoset, digitaaliset verkostot ja jopa monikansalliset yhtiöt ja rahoitusjärjestelmä.

Olemassa olonne alusta lähtien olette rakentaneet teknologisia järjestelmiä vapauttaaksenne itsenne luonnon itsepäisiltä voimilta. Se alkoi päanne päälle tehdystä katosta, joka suojeli teitä myrskyltä, ja on edennyt aina nykyaikaisiin lääkkeisiin, joilla hoidetaan tappavia tauteja. Olette luonnostaan teknisiä. Aivan kuten kala ei tiedä uivansa vedessä, teillä on tapana aliarvioida kuinka tiiviisti elämänne on kietoutunut yhteen teknologian kanssa, ja kuinka paljon se on tehnyt eteenne. Katsokaa esimerkiksi vaikka eliniän ennustetta. Olemassa olonne alkutaipaleella keskivertoihminen ei voinut odottaa elävänsä pahemmin yli 30-vuotiaaksi. Osittain korkean lapsikuolleisuuden vuoksi itseään sai pitää onnekkaana, jos pysyi kuviossa riittävän kauan lisääntyäkseen. Luontoäidin näkökulmasta katsottuna tämä on täysin normaalia. Jos näette keväällä ankkaparin, jonka perässä uiskentelee tusinan verran ankanpoikasia, ette ole yllättyneitä jos kesän lopulla niitä on jäljellä vain kaksi, hyvällä onnella ehkä kolme.

Teknologia on osa meitä samalla lailla kuin kukat ja mehiläiset ovat kehittyneet olemaan toisistaan riippuvaisia. Mehiläisten kerätessä nektaria ne auttavat kukkia lisääntymään levittämällä niiden siitepölyä. Ihmiset ovat riippuvaisia teknologiasta ja päinvastoin. Teknologia tarvitsee meitä levitäkseen laajemmalle ja lisääntyäkseen. Ja ihmiskunta on auttanut asiaa valtavasti tässä suhteessa! Teknologia on nykyään niin läsnä kaikkialla planeetallamme, että se on tuonut mukanaan uuden ympäristön, uuden miljöön joka muuttaa kaiken elämän Maapallolla. Teknosfääri – keskenään vuorovaikutuksessa olevien teknologioiden ympäristötiede, joka on kehittynyt saapumisenne jälkeen – on kehittynyt olemassa olevan biosfäärin yläpuolelle. Sen vaikutusta elämään Maassa ei tuskin voi aliarvioida, ja vaikutus on verrannollinen – ehkä jopa suurempi kuin – eläinten ilmestymisellä maahan 500 miljoonaa vuotta sitten.

Evolutiivisesta näkökulmasta katsottuna tämä on täysin normaalia. Luonto luo aina uutta olemassa olevan tason päälle: biologia rakentuu kemian pohjalta, tajunta rakentuu biologian pohjalta, laskelmallisuus rakentuu tajunnan pohjalta. Teidän näkökulmastanne katsottuna se on kuitenkin poikkeuksellista. En tiedä toista lajia, jonka läsnäolo olisi saanut aikaan täysin uuden evolutiivisen vaiheen irtaantuen DNA:han, geeneihin ja hiiliyhdisteisiin perustuvasta miljardeja vuosia vanhasta evoluutiosta. Aivan kuten DNA kehittyi RNA:sta, toimintanne on mahdollistanut harppauksen uusien materiaalien ei-geneettiseen evoluutioon, kuten silikonilastuihin. Vaikka kyseessä ei ollutkaan tietoinen teko, seuraukset eivät ole sen vuoksi vähäpätöisemmät. Läsnäolonne on muuttanut Maan pintaa niin perusteellisesti, että sen vaikutus on edelleen nähtävissä miljoonien vuosien päästä. Tämä on teidän aikaansaannostanne, mutta tähän mennessä ette pahemmin vaikuta tajunneen sitä, saatikka kyenneet suuntaamaan sitä kohti selkeästi.

Ymmärrän kyllä, että kyseessä on kaikkea muuta kuin yksinkertainen tehtävä, pelkästään jo sen vuoksi, että te, ihmiskunta, ette ole yksi ajatteleva olento vaan miljardien yksilöiden kuhiseva yhdistelmä, ja teillä kaikilla on omat ajatuksenne, tarpeenne ja halunne, eikä teitä ole oikeasti biologisesti varustettu ajattelemaan suurella planetaarisella tasolla. Tästä huolimatta tämä vaikuttaa mielestäni tällä hetkellä tärkeimmältä ongelmalta. Seisotte risteyksessä. Ja tämän vuoksi kirjoitan teille.

Mitä tulee tulevaisuuteen, näen kaksi mahdollista tietä, jotka saattavat johtaa teknologian kanssa kehittyvään yhteis-evolutiiviseen suhteeseen: unelmien tie ja painajaisten tie. Aloitetaan painajaisesta. Jokaisessa yhteis-evolutiivisessa suhteessa – oli kyse sitten kukkien ja mehiläisten tai ihmisten ja teknologian välisestä suhteesta – on vaarana se, että suhde muuttuu loissuhteeksi. Loissuhteista, toisin kuin symbiooseista, puuttuu vastavuoroisuus. Iilimato, lapamato tai käki ei anna isännälleen takaisin mitään; se vain ottaa. Voisiko teknologian ympärillä tuntemassamme jännitteessä olla jotenkin kyse tästä? Huolimatta siitä, että olemme käyttäneet teknologiaa muinaisista ajoista lähtien, koska se palvelee meitä ja laajentaa kykyjämme, ihmiset ovat vaarassa päätyä palvelemaan teknologiaa, muuttumassa välineeksi tarkoituksen sijaan, muuttumassa teknologian isänniksi. Esimerkki tästä löytyy lääkealalta. Lääkkeet ovat epäilemättä henkiä pelastavaa teknologiaa, mutta lääkeyritysten pyrkiessä maksimoimaan omat kasvulukunsa vakuuttamalla kaikille tilastollisesta keskiarvosta millään tavalla eroaville, että heillä on sairaus ja he tarvitsevat siihen soveltuvaa lääkettä, on kysyttävä palvelevatko he todella ihmiskunnan tarpeita vai tyydyttävätkö he vain teollisuuden ja osakkeenomistajien tarpeita.

Missä tarkalleen ottaen kulkee raja ihmiskuntaamme palvelevien teknologioiden ja niiden teknologioiden, jotka lajittelevat meitä ja vievät meiltä synnynnäisen potentiaalimme, välillä? Äärimmäisenä haamukuvana on, että teistä, ihmiskunnasta, ei lopulta tule mitään muuta kuin seksielin, jota laajempi teknologinen organismi tarvitsee lisääntyäkseen ja levitäkseen. Suurempien eliöiden sisään koteloituneita elämänmuotoja löytyy muualta luonnosta: mietitään vaikka sisäelinten kasvustoa, joka pitää huolen erilaisista hyödyllisistä toiminnoista kehojemme sisällä. Olemmeko kohta pelkästään mikrobeja teknologisen pedon vatsassa? Siinä kohtaa ihmiskunta ei enää ole tarkoitus, vaan keino. Minä en näe tätä tilannetta toivottavana, koska olen ihminen ja kannustan ihmiskunnan joukkuetta.

Sitten unelmaan.

Unelma on, että heräätte ja tajuate, että ihmisenä olemisen ei ole päätepiste vaan prosessi. Teknologia ei muuta pelkästään

ympäristöömme, se muuttaa lopulta meitä. Tulevien muutosten avulla voit olla enemmän ihminen kuin koskaan aiemmin. Mitä jos käyttäisimme teknologiaa vahvistamaan ihmisten parhaita ominaisuuksia ja tukemaan meitä heikkouksissamme?

Tällaista teknologiaa voisi kutsua humaniksi paremman sanan puutteessa. Humaaniteknologia lähtisi liikkeelle ihmisten tarpeista. Se vahvistaisi vahvuuksiamme sen sijaan, että se tekisi meistä tarpeettomia. Se laajentaisi aistejamme sen sijaan, että se turruttaisi ne. Se olisi viritetty kuuntelemaan vaistojamme; se tuntuisi luonnolliselta. Humaaniteknologia ei palvelisi ainoastaan yksilöitä, vaan ennen kaikkea ihmiskuntaa kokonaisuutena. Viimeisimpänä, mutta ei vähäisimpänä, se toteuttaisi unelmia, joita meillä ihmisillä on itsestämme.

Mistä siis unelmoitte? Linnun lailla lentämisestä? Kuussa elämisestä? Delfiinin lailla uimisesta? Kaikuluotaamalla kommunikoimisesta? Telepatiasta rakkaiden ihmisten kanssa? Tasavertaisuudesta sukupuolten ja rotujen välillä? Empatiasta kuudentena aistina? Talosta, joka kasvaisi perheenne mukana? Haluatteko elää pidempään? Ehkä voisitte elää ikuisesti.

Kuule, ihmiskunta: olitte aikoinaan suhteellisen merkityksetön laji, mutta lapsuuspäivänne ovat luetut. Kekseliäisyytenne ja luovuutenne ansiosta olette nostaneet itsenne savannin mudista. Teistä on tullut evoluution katalyytti, joka muuttaa Maan pintaa. Tämä prosessi ei ole valmis. Toimitte liitoskohtana biosfäärin, josta saitte alkunne, ja teknosfäärin, joka on astunut kuvaan saapumisenne jälkeen, välillä. Käytöksenne ei vaikuta pelkästään omaan tulevaisuuteen, vaan planeettaan kokonaisuutena ja kaikkiin muihin sillä eläviin lajeihin. Kyseessä ei ole mikään pieni vastuu.

Jos teistä ei tunnu, että pystytte tähän, teidän olisi pitänyt jäädä luolaanne. Mutta se ei ole teidän tyylistänne. Olette olleet teknologisia syntymästänne saakka. Halu palata luontoon on yhtä ymmärrettävää kuin se on mahdotonta. Sen lisäksi, että se olisi pelkurimaista tuntemattoman äärellä, se kieltäisi ihmisyytenne. Emme pysty kuvittelemaan ihmiskunnan tulevaisuutta ajattelematta teknologian tulevaisuutta. Teidän

on liikuttava eteenpäin – vaikka olette vasta saapuneet tänne. Olette teini-iässä, mutta nyt on aika kasvaa aikuiseksi. **Teknologia on ihmiskunnan omakuva.** Se on ihmiskunnan nerokkuuden ruumiillistuma fyysisessä maailmassa. Tehdään siitä taideteos, jota voimme olla ylpeitä. Käytetään teknologiaa luonnollisemman maailman luomiseen ja kartoittamaan tietä tulevaisuuteen, joka ei ponnistele ainoastaan ihmiskunnan puolesta, vaan myös kaikkien muiden lajien, planeetan ja lopulta koko universumin.

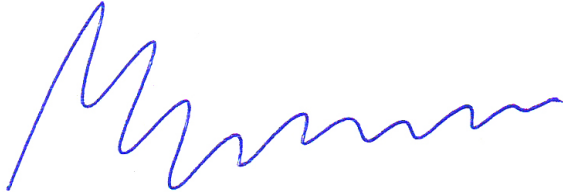
Lopuksi haluaisin pyytää teitä tekemään jotakin. Haluaisin kutsua jokaisen teistä – elävän ja vielä syntymättömän, Maassa ja muualla – esittämään jokaiselle teknologiselle muutokselle, joka elämässänne tapahtuu, yhden yksinkertaisen kysymyksen: lisääkö tämä ihmisyyttäni?

Vastaus ei yleensä ole mustavalkoinen, kyllä tai ei. Useimmiten se on jotakin sen tapaista kuin 60 prosenttia kyllä, 40 prosenttia ei. Tulette joskus olemaan eri mieltä muiden ihmisten kanssa ja joudutte väittelemään asioista ennen kuin pääsette sopuun. Tämä on hyvä asia. **Jos me kaikki johdonmukaisesti valitsemme ihmisyyttämme lisäävää teknologiaa, tiedän että tulette pärjäämään.** Miten? Se jää nähtäväksi. Kukaan ei tiedä, millaisia ihmiset ovat miljoonan vuoden päästä, tai onko tuolloin edes ihmisiä, ja jos on, tunnistaisimmeko heidät vielä ihmisiksi. Hyväksymmekö implantit? Ohjelmoimmeko DNA:mme uudelleen? Kaksinkertaistamme aivojemme koon? Kommunikoimme telepaattisesti? Kasvatamme siivet? En tiedä, enkä voi tietää. Toivon kuitenkin, että miljoonan vuoden päästä ihmiskunta on edelleen olemassa. **Sillä niin kauan kun ihmiskunta on olemassa, on myös ihmisiä.**

Nöyrän, epätäydellisen ihmisyyteni sydäimestä toivotan teille onnea, rakkautta ja pitkää, jännittävää matkaa.

Odottaen että saatte aikaan triljoonittain lisää ihmisiä, kaikkea hyvää toivottaen,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Koert van Mensvoort', written in a cursive style.

Koert van Mensvoort

PS. Huomautus yksittäiselle lukijalle: Luettuasi tämän kirjeen, annathan sen eteenpäin yhdelle kanssaihmisistäsi. Jos haluaisit tehdä enemmän, voit myös kopioida, kääntää, tehdä uusintapainoksia ja jakaa sitä eteenpäin. Me kaikki olemme ihmiskunta.